

geeft om overal in de rivier de stalen op te trekken en uit te doen, zonder zich om iemands tegenspraak te bekreunen. Heeft zich hierover iemand te beklagen, hij wende zich tot den Graaf, die zich voorbehoudt zelf in dezen recht te doen (1).

Maatregelen als deze bewijzen dat de maatschappij een gewichtige verandering ondergaat, dat de handel een algemeen belang is geworden, hetwelk nevens dat van den landbouw recht heeft gekregen op de bescherming der landsregeering. Een koopstad, die juist onder deze omstandigheden ontstaat en opkomt, verrast ons niet als zij buitengewoon snel zich uitbreidt en in beteekenis toeneemt. Dat Rotterdam reeds in 1358, geen twintig jaar nadat het stad geworden was, zijn grenzen reeds in het aangrenzende ambacht uitzette, kan ons uit dien hoofde ook niet verwonderen. Uit alles blijkt dat de stad in de XIVE eeuw een tijdvak van bijzonderen voorspoed beleefde.

Ook heeft het niet aan een poging ontbroken van naderijverige bureu om dien voortgang te fnuiken. Wij hebben het gezien, de welvaart der stad hing voornamelijk af van haar open kanaal naar de Schie, die het mogelijk maakte dat de binnen- en de buitenvaart elkander aan haar dam ontmoetten. Welnu, tegen het einde der eeuw waren de Heemraden van Delfland er op uit om dat kanaal weer te sluiten en de heul in hun landscheiding toe te dammen, in het belang van het platteland en van den landbouw, gelijk zij althans voorgaven.

Weer hebben wij ons in dit geval over de schaarsheid onzer bescheiden te beklagen. Van al de machinatiën, die vooraf zullen gegaan zijn, hooren wij niets; plotseling in 1375 verschijnt een Graaflijk besluit — het

---

(1) Van Mieris, II, bl. 646.